

Tartályok szerelése

Lenínvárosban, a Tiszai Vegyi Kombinát területén jó ütemben épül az olefinmű (etilén-propilén gyáregység). Az építkezésen befejeződött a beton tartószerkezetek építése, és megkezdtek az olefinmű tartályainak és csöveinek szerelését. Az építkezés generálkivitelezője a 31. sz. Állami Építőipari Vállalat. Képünkön: Megkezdtek az olefinmű tartályainak beemelését a betontartókra

Újjáépítik a szegedi tűzoltó-laktanyát

A megye tűzrendészeti helyzetét tárgyalta a tanács végrehajtó bizottsága

A Csongrád megyei tanács végrehajtó bizottsága tegnapi ülésének napirendjén két fontosabb téma szerepelt. A bizottság megvitatta a megye tűzrendészeti helyzetéről szóló beszámolót, s a tanács szerveinél bevezetett 44 órás munkaidővel kapcsolatos feladatokat. Az ülés munkájában részt vett dr. Fonyó Gyula, a Minisztertanács Tanács Hivatalának főosztályvezetője. A megye tűzrendészeti helyzetének vitájában felszólalt dr. Farkas György tűzoltó-vezetőrnagy, a tűzoltóság országos parancsnoka.

A megye tűzrendészeti helyzetéről szóló beszámolót Csete György tűzoltó-alezreides, megyei tűzoltóparancsnok készítette. Az anyag mindenekelőtt a tűzoltóság tanácsai irányításának tapasztalataival foglalkozik. A kormány 1971-ben hozott határozatában az állami tűzoltóság területi szerveit a tanácsok irányítása alá helyezte. Az átszervezést a megyei tanács végrehajtó bizottságának irányításával gyorsan és zökkenőmentesen sikerült végrehajtani, s az eddig eltelt idő jó tapasztalatokkal szolgált az irányítás új rendjéről. Az átszervezés azonban gondokat is okoz, mégpedig anyagi gondokat. A korábban készített — a megyei tűzoltó-parancsnokság gazdálkodásának alapjául szolgáló — középtávú pénzügyi tervben biztosított összegek az időközben bekövetkezett ár-emelkedések miatt nem fedezik a szükséges beszerzéseket.

Csongrád megye általános tűzvédelmi helyzetéről szólva a beszámoló általában megnyugtató képet ad. Bár az ipar, a mezőgazdaság fejlődése, az új anyagok, technológiák bevezetése a gazdaság szinte valamennyi területén állandóan fokozza a tűzveszélyt, a veszély növekedésével lépést tart a megelőző-mentő tűzvédelem. Ezt bizonyítja a statisztika is: az utóbbi öt esztendőben évről évre csökkent az iparban a tüzesetek száma. A szövetkezeti iparban viszont a szempontból sok helyen kifogásolható a raktározás és a technológiai fejelem betartása. A mezőgazdasági üzemek védelme is elmaradt a követelményektől. Sok új tényezővel kell számolni a lakóházak védelmében is: részint az olaj- és gáztüzelés egyre gyakoribb alkalmazása, részint pedig a magas épületek számának növekedése miatt.

A tűzoltóság egyik legfontosabb feladata, a megelőzés, az üzemek, vállalatok rendszeres ellenőrzése, a szabálysértők felelősségre vonása stb. E munka személyi feltételei rendelkezésre állnak a megyében. Az ellenőrzések tapasztalatai szerint a vállalatoknál többnyire ismerik és betartják a tűzrendészeti szabályokat. Meglehetősen sok baj van viszont az építkezéseknél, mert sok esetben vagy nem kéri a tűzoltóság szakvéleményét, vagy később változtatnak a terven. Ez pedig — különösen a könnyűszerkezetes építési módok elterjedése miatt — sok veszély forrása.

Ha a megelőzés nem segít, s mégis megtörténik a baj — aminek a vizsgálatok tanulsága szerint legtöbbször a gondatlanság az oka — akkor is eredményesen dolgoznak a tűzoltók. Gyorsan és jól végzik munkájukat, amelynek egyik legfontosabb feltétele a személyi állomány jó szakmai felkészültsége. Jól dolgoznak tehát, és talán éppen ezért, mindenképpen figyelemre méltóak a beszámoló adatai: a tűzoltók átlagos életkora a megyében 41 év. Tavaly 231-en, összesen több mint 4 ezer napot töltöttek betegen, többek között a rossz munkakörülmények miatt. Sokan közülük vidékről járnak be, többek közt ezért is lakásgondokkal küszködik a tűzoltóság.

Munkakörülményeiken sokat javít majd a szegedi tűzoltó-laktanya tervezett átépítése, melynek révén az értékes eszközök is fedél alá kerülnek végre. Az építkezés — melyet a következő ötéves tervben fejeznek be — költsége meghaladja a 20 millió forintot, s ezt még a központi szervek finanszírozzák. Hasonlóan jelentős kiadással jár majd a makói tűzoltó-laktanya építése, melynek tervezésére a következő ötéves tervben kerül sor a végrehajtó bizottság döntése alapján. De nem csupán a

laktanyák okoznak gondot, hanem az eszközök viszonylagos szűkössége is. Az önkéntes testületek lényegében hasonló gondokkal küszködnek, felszerelésük többnyire elavult, cserére szorul.

A végrehajtó bizottság — megvitatta a beszámolót — határozatot hozott, amely jó néhány fontos intézkedést tartalmaz. Közülük néhány: a felszerelés állapotáról és a szükségletekről felmérést kell készíteni, s ennek alapján a tervet a beszerzés ütemezéséről; meg kell vizsgálni, van-e lehetőség a makói laktanya felépítésére a következő ötéves tervben, ha nincs, a VI. ötéves tervbe kell beütemezni; a végrehajtó bizottság felhívta a megye városi tanácsainak végrehajtó bizottságait, nyújtsanak segítséget a legkülönbözőbb lakásproblémák megoldásában; a művelődési osztály vizsgálja meg az iskolai tűzoltó-szakkörök fejlesztésének lehetőségeit.

Szovjet szakszervezeti küldöttség hazánkban

A SZOT Elnökségének meghívására szovjet szakszervezeti küldöttség érkezett Budapestre. A delegációt Alekszandr Nyikolajevics Selepin, a Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsának elnöke, az SZKP Politikai Bizottságának tagja vezeti.

A küldöttséget a Ferihegyi repülőtéren Gáspár Sándor, a SZOT főtitkára, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, valamint a SZOT Elnökségének tagjai fogadták. Jelen volt V. J. Pavlov, a Szovjetunió budapesti nagykövete is.

A délelőtti órákban a SZOT székházában megkezdődtek a magyar és a szovjet szakszervezetek közötti tanácskozások. A szívélyes, baráti megbe-

Mindenki mástól várja

"A Krisztus koporsóját sem őrzik ingyen" — tartja a mondás. Mégis van valami, ami nem kerül pénzbe, amiből igazán bővelkedhetnénk, s ennek ellenére gyakran hiánycikk. Ez pedig nem más, mint az emberség.

Hány ember érzi úgy, hogy nem törődnek vele eleget, nem becsülik eléggé! Sokan elkeserednek, kedvüket veszítik emiatt. Olyan is akad — nem egy —, aki elhagyja munkahelyét, más üzemet, más hivatalt keres, ahol talán majd jobban megbecsülik, jobban törődnek vele.

Az egészben az a legérdekesebb, hogy mindenki mástól várja a megbecsülést, az emberséget, a tiszteletet, s eközben talán észébe sem jut, hogy tőle is várnak valami hasonlót mások, hogy ő sem adja meg másoknak azt a megbecsülést, ami neki hiányzik. Márpedig az emberek egymás iránti megbecsülése csak akkor valósulhat meg, csak akkor nem lesz „hiánycikk”, ha mindannyian igyekszünk a lehető legtöbbet adni belőle.

Szocialista rendünkben nincsenek olyan érdekek, amelyek kizárnák a humánumot. Csúpan rajtunk múlik, hogy mennyire értjük meg egymás gondjait, bajait, problémáit, és mennyire akarjuk segíteni azok megoldását. Békés, nyugodt életünk is alkalmas a szocialista humánus érvényesítésére. Mégis fukarkodunk néha az emberséggel. Pedig, ha egyes intézményeink, üzemünk, gazdaságaink vezetői nagyobb figyelmet szentelnének az emberi problémákra, bizonyára kevesebb lenne a panasz, nagyobb lenne a munkakedv és az elégedettebb emberekkel jobban menne a termelés is.

Azt mondtuk: az emberség, a megértés, a segítség legyen kölcsönös. A vezetőktől

természetesen ebben a tekintetben többet várnak. S joggal, mert funkciójuknál, beosztásuknál fogva többet is tehetnek. Hiszen nemcsak anyagi eszközökkel rendelkeznek, hanem a döntés jogával is, és szavuknak, cselekedetüknek is nagyobb a súlya. Befolyásolhatják beosztottaik sorsát, jövőjét. A vezetésük alatt dolgozó ember munkájának, magatartásának értékelése, minősítése segítheti vagy akadályozhatja fejlődésüket, elindíthatja őket a siker felé, derékba törheti pályafutásukat. A vezető dicsérete vagy bírálata szárnycat adhat, vagy porba sújthat.

Senki sem kívánhat egy vezetőtől érdemtelen elismerést, okatlan dicséretet, részrehajló minősítést. De mindenki joggal kívánhat reális értékelést, kellő figyelmet, törődést, megbecsülést és emberséget.

Nem ritkán mondjuk valamire, hogy elsősorban a szemléleten múlik. Ebben a kérdésben ez számszerűsággal igaz. A szemléletet azonban sok minden alakítja, befolyásolja, de mindenképp a pártszervezet, a kommunista kollektíva. Ennek feltétele természetesen, hogy magában az alapszervezetben, a pártcsoportokon belül legyen ilyen a légkör. Sokat tettünk már ezért, de még nem mindenütt eleget. Pedig a szó igazi értelmében vett szocialista humanizmus szellemének elsősorban a kommunista kollektívájából kell kisugározni.

Nem „ráadás” az emberség légkörének kialakítása vagy megőrzése. A mi viszonyaink között ez a mindennapos munka szervezése kell hogy legyen. Mert csak ez teheti állandóan jelenvalóvá és érzékelhetővé azt az alapvető gondolatot, hogy nálunk minden az emberért történik.

Gerencséri Jenő

Elutazott az indiai delegáció

Kedden elutazott Budapestről az az indiai parlamenti küldöttség, amely a magyar országgyűlés meghívására hivatalos baráti látogatást tett hazánkban. A delegációt dr. G. S. Dhillon, az indiai népi kamara elnöke vezette. A küldöttséget a Ferihegyi repülőtéren Apró Antal, az országgyűlés elnöke és dr. Beresztóczy Miklós, az országgyűlés alelnöke búcsúztatta.

Dr. G. S. Dhillon elutazása előtt megállapította: Eredményes tárgyalásokat folytatunk a magyar országgyűlés elnökével, tisztségviselőivel. Tanulmányoztuk a két parlament rendszerét, ügyrendjét, a törvényhozás különböző szakaszait, módjait. Jóllehet, gyakorlatunk eltér egymástól, mi, indiaiak is a szocialista fejlődés mellett köteleztük el magunkat.

Gyerekek a szünidőben

A nyári szünet öröm a gyerekeknek, öröm — de ugyanakkor gond is a szülőknél. A felnőttek szabad-sága ugyanis rövidebb, nem lehetnek a szülők gyermekeik mellett, s emiatt sok-sok aggodalommal gondolnak rá napközben is: mit csinálnak, merre vannak az iskolából kiszabadult „kicsik”? Gondjuk nem alaptalan: a sok nyári gyermekbaleset arra inti a szülőket, hogy a gyerekek felügyeletéről gondoskodni kell. A városbábáknak a középiskolások diákok szüleinek gondja más, szólnak ezúttal a kisebbek elhelyezési lehetőségeiről.

Az idén is működnek a nyári napközis, a napközis táborok. Más nyarakon 500—600 gyerek jelentkezett, az idén 873 gyerek elhelyezéséről, foglalkoztatásáról kell gondoskodni. Nem lesz egyszerű: nem készült el a makkoserdői tábor, csak öszre adja át az Építőipari Ksz. Pedig fontos lett volna nagyon — most már enélkül kell a gyermekszeregről gondoskodni.

Öt iskolában — a Mező Imre, a Rózsa Ferenc sugárúti, a tarjáni, a Gera Sándor és a Hámán Kató iskolákban — lesz nyári napközis, ezenkívül a kisegítő iskola szervez táborát a saját tanulói számára. A Madách utcai iskola udvarát is megnyitják a környék gyermekei számára, mert az megfelelő a játszóudvar feltételeinek, s felügyeletet is szerveznek. A napközis táborokba elsősorban az év közben is napközis gyerekeket vesznek fel, a térítés azonos a tanév alatt fizetett összeggel.

A felügyeletet nem egyszerű megoldani, de sikerült önkéntesen jelentkezni pedagógusokból, valamint főiskolai, egyetemi hallgatókból a létszámot biztosítani. (Zárójelben: a díj, amit fizet-

ni lehet ezért a munkáért, megdöbbenően alacsony. Napi 45 forint. Nyolc évi állapították meg. Változtatni kellene rajta mielőbb.) A nyarat természetesen nem iskolaépületben töltik el a nyári napközisek, a változatos program — séta, kirándulás és strandolás — biztosítja. Élelmészükről a központi konyha gondoskodik.

Jóval kevesebb azoknak a gyermekeknek a száma, akik úttörőtáborba mehetnek. A város balatonkenesei táborába — ahol az idén már kulturált, jó környezet fogadja a gyerekeket — négy turnusban 2—2 hétre 460 gyerek mehet. A két hét mintegy 200 forintjába kerül a szülőknél, amelyben a napi ellátáson kívül a kirándulás is benne van. A városi tanács költsége viszont mintegy 500 ezer forint — még az útiköltséget is a tanács fizeti.

Egyre kevesebb azoknak az iskoláknak a száma, amelyek saját táborozást szerveznek, az idén nyáron a tervük szerint 5—6 csoport, összesen 200 gyerek üdül így. A Csongrád megyei úttörőtáborokba 35 gyermek jut el, Csillebércre, a legkiválóbb úttörők központi táborába 15 mehet. A tanulmányi versenyek megyei döntőjén első helyezést elért 6 szegedi úttörő Drezdába utazhat. A szakszervezeti üdültetési akcióban mintegy 150 gyerek nyaralását biztosítják.

Mindent összevetve: mozgalmasságnak ígérkezik a szegedi gyermekek nyara, sokuk elhelyezésében, szórakozásában vállalt részt a városi tanács művelődési osztálya. De mégis jelentős a szülői gondja, hogy felügyelet nélkül lehetőleg ne maradjanak kisgyermek, hogy jól, hasznosan és szépen teljen a kisdíjak vakációja.

Sz. M.